

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER FØRSTE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor*, udg. af JØRGEN OLRİK , 1919-20, s. 89. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster01-shoot-idm140591134995616/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor

Hjælp; og da jeg havde gjort det, gik det, ej uden alles største Forundring, saalunde, at den allernaadigste Konge, da jeg anden Gang ansøgte ham, straks skiftede Sind, forandrede det umilde Afslag, som jeg forhen havde faaet, og over Forventning lod mit Ønske ske Fyldest. Lad da af med enten at tvivle om Forsynet eller undre dig over dets sene Hjælp. «

XX

LIGHED MED GUD ATTRAAS AF
DE VISERE PHILOSOPHIS.

EN lærd og meget skarpsindig Ven havde i *Morhofii* Philosophiske Polyhistor^{a)} læst disse Ord: *Platonici sætte Menneskets Maal i at vordé GUD lig.* Denne *Efterlignelse*^{b)} undredes han over at finde hos de hedenske Philosophos og skriver mig et lidet Brev til, hvori han udbeder sig min Mening om dette Myserie, hvilket, som han tilstod, ej var ham klart. Jeg svarede ham at vi bedre kunde afhandle mundtlig med hinanden om dette Spørgsmaal i mit Studerekammer^{c)}. Han skynder sig did. Ret belejligt havde jeg allerede forlængst ved hint Sted hos *Morhofium* tilskrevet udførligere Anmærkninger i mine Samlinger, hvilke jeg gjerne meddelte Vennen. Deres Summa var denne: jeg havde antegnet, at *Lighed med GUD* af de visere Philosophis i tvende Henseender undersøgtes og attraaedes: dels i dette

*Liv, dels efter dette Liv; og at i dette Liv ere de GUD lige, som besitte sig paa Dyd og gøre vel; saaledes som ikke alene Plato hos Laërtium^{d)} lærer, at Maalet er Efterlignelse af Gud (hvorhen ogsaa høre hine Ord af samme Philosopho i Dialogen *Minois*^{e)}; og den gode er lig Gud, samt i *Theæteto*^{f)}: Efterlignelse af Gud, at retfærdigt og helligt i Sandhed vordér mit Sindelag til *Dei*; hvisaarsag den rene og hellige Fyrste kaldes *Guderne* mest lig af *Plinio* i hans *Lovtale*^{g)}), men ogsaa *Stoicerne*, og iblandt disse *Marcus Antoninus*, hvilken, saaledes som han fremføres af *Juliano* i hans *Cæsares*, paa *Sileni* Spørgsmaal: *Hvad der tyktes ham mest at være Livets Formaal?* svarede: *At efterligne Guderne*; og da hin atter spurgte: *Hvad han vel forstod ved Efterligning af Gud*, gensvarede han: *At trænge til saa lidt som mulig, at gøre vel saa meget som muligt mod saa mange som muligt*^{h)}. Fremdeles ogsaa *Pythagoras*, efter *Æliani* Vidnesbyrdⁱ⁾: *Pythagoras* har sagt, at disse to Ting ere de skønneste Gaver fra Guderne til Menneskene: det at tale sandt og det at gøre vel; og han lagde til, at begge Dele ogsaa lignede Gudernes Sysler. Til disse Skribentere slutte sig *Strabo*^{j)}: *Vel er det visselig talet, at Menneskene da mest efterligne Gud, naar de bevise Velgerninger; dog kunde man rettere sige: naar de ret dyrke Guderne* (som *Xyländer* udlægger Stedet, hvilken ifølge en mig ukendt Hjemmel oversætter *ευδαιμονῶσι* ved: *dyrke Guderne ret i Steden for ved: leve lykkeligt*); og *Seneca*, om det lyksalige Liv^{k)}: *Altsaa ligger den sande Lyksalighed i Dyden. Hvad vil denne tilraade dig? At du ej holder noget for enten godt eller ondt, som hverken hænder ved Dyd eller Ondskab. Der-**